
Interkulturell kommunikasjon i allmennpraksis

ARTIKKEL

DYREGROV K

Sammendrag

Målet for undersøkelsen var å belyse det kommunikative møtet mellom allmennpraktiserende leger og innvandrere fra dentredje verden fra en sosiologisk synsvinkel. 15 leger og ti innvandrere ble intervjuet i åpne, ustrukturerteintervjuer. Sammen med korte informasjonsskjemaer utgjorde dette datamaterialet. Frekvensopptellinger ble gjort på spørreskjemaene, og intervjuene ble transkribert og analysert.

Vanskene med å skape en reell intersubjektivitet ble poengtert både fra innvandrerne og legene. Legene opplevde atmisforståelser til tider kunne være et alvorlig hinder for adekvat behandling. Traumatisk bakgrunn eller psykosomatiskeplager blir nevnt som spesielt vanskelige områder. Problemene syntes å ha basis i ulik institusjonell, kulturell og språklig bakgrunn som følge av at innvandrere og leger var sosialisert til ulike kulturer. Det verbale og detikke-verbale budskapet ble ofte formidlet på måter som var fremmede for partene eller som de ikke forstod hverandresdimensjonering av. Ulike tankemodeller og språk bidrog til vanskene. Likhetsstrekk med hensyn til hvordan legerollen og pasientrollen var institusjonalisert, bidrog til brobygging.

Publisert: 30. juni 1997. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.